

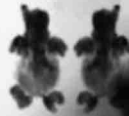
Geluk

“Je kan het niet eens meten,” zei de mier.
“Ook niet vastpakken,” zuchtte de eekhoorn.
“En al helemaal niet zien,” momperde de mol.

“Ga eens naar die steen.” Met zijn vleugel wees de uil naar een rotsblok, net buiten de schaduw van de boom. “Juist, zo ja. Doe je hoofd omhoog, je ogen dicht, en blijf een paar minuten zo staan.”

Braaf deden de dieren wat de uil zei. De zonnestralen verwarmden langzaam hun snuitjes.

“Mijn mondhoeken gaan vanzelf naar boven!” piepte de mier.
“Dit voelt fijn.” Opgewonden zwiepte de eekhoorn met zijn staart.
“Verrek,” mompelde de mol verrast.

